

Ayi ile Kunduz

Jane MEADOW

Ay1 ile Kunduz

Jane MEADOW

Yüksek ağaçların fısıldadığı ve eğrelti otlarının uykulu kediler gibi kıvrıldığı yemyeşil bir ormanda, Bruno adında büyük kahverengi bir ayı yaşırdı. Sıcacık tüyleri, yuvarlak kara gözleri ve herkesi hoş karşıladığını hissettiren dost canlısı bir gülümsemesi vardı. Boynunda özenle bağlanmış sade bir kırmızı boyunbağı taşırdı. Bruno ormanın en güçlü hayvanıydı, ama aynı zamanda en iyi kalplilerden biriydi.

Her sabah Bruno, ormanın ortasından geçen sığ dereye doğru yürürdü. Su, pürüzsüz çakıl taşlarının üzerinde dans eder ve yumuşak, şırıldayan bir şarkı söylerdi. Bruno kıyıda oturup küçük balıkların güneşte gümüş gibi parlamasını izlemeyi severdi. "Günaydın, dere," derdi ve su sanki neşeyle ona merhaba diye mırıldanırdı.

Derenin yakınında Benny adında küçük bir kunduz yaşardı. Parlak kestane kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve akıllı fikirlerle parlayan parlak kehribar gözleri vardı. İçinde ahşap bir ölçü çubuğu bulunan küçük mavi bir alet kemeri takardı. Benny, Bruno'nun diz boyu kadardı, ama yassı kara kuyruğu ve iki büyük ön dişi onu kolayca fark edilir kılıyordu.

Bruno ile Benny en iyi arkadaşı. Neredeyse her gün derenin yanında buluşur ve her zaman sohbet edecek bir şey bulurlardı. "Sen güçlüsün," dedi Benny, ölçü çubuğunu bir taşla tıklatarak. "Sen de akıllısın," dedi Bruno gürleyen bir kahkahayla. "Birlikte çok iyi bir takım oluyoruz, değil mi?" İkisi de bunun doğru olduğunu kabul etti.

Bir sabah orman endişeli cıvıltılarla doldu. Bir sürü hayvan, bir zamanlar iki devrilmiş kütüğün basit bir köprü oluşturduğu derenin üzerindeki eski geçitte toplanmıştı. Ama şimdi kütükler kırılmış ve yanlamasına suya kaymıştı. Kirpi yavrularıyla geçemiyordu ve tavşanlar üzgün görünerek oradan oraya zıplıyordu.

"Eyvah," dedi Bruno, geniş omzunda Benny'yle birlikte hızla oraya koşarak. "Geçit bozulmuş. Herkes karşı tarafa nasıl geçecek?" Tavşanlar o kadar uzağa zıplayamazdı ve kirpi ailesi kesinlikle yüzemezdi. Sincaplar bile kaygan taşlar yüzünden tedirgin görünüyordu. Herkesin sığ derenin karşısına güvenle geçecek bir yola ihtiyacı vardı.

Benny aşığı indi ve bozulan geçidi inceledi. Kıyı boyunca yürüdü, suya gözlerini kısıarak baktı ve ölçü çubuğunu yere tıklattı. "Hmm," dedi düşünceli bir tavırla. "Yeni kütüklere ihtiyacımız var. Uzun olanlara ve sağlam olanlara. Onları sağlam durup düz kalacak şekilde üst üste dizmeliyiz. Dikkatli bir planlama gerekecek, ama bunu tam olarak nasıl yapacağımı biliyorum."

Bruno yakınlarda yatan büyük devrilmiş ağaçlara baktı ve dost canlısı gülümsemesiyle sırıttı. "Onları ben taşıyabilirim," dedi. "Ağır kütükleri iter ve çekerim, hiç sorun değil." Kollarını sıvadı ve büyük, güçlü patilerini salladı. Benny mutlulukla başını salladı. "Ben de sana her kütüğün tam olarak nereye gitmesi gerektiğini söyleyeceğim. Güç ve planlama, Bruno. Planımız bu!"

Bruno kalın kollarını uzun bir kütüğün etrafına doladı ve onu dereye doğru kaldırdı. Kütük ağırdı, ama Bruno sağlam ve dikkatli adımlarla itti ve çekti. "Biraz daha sola!" diye seslendi Benny, ölçü çubuğunu sallayarak. Bruno homurdandı ve kütüğü tam Benny'nin istediği yere gelene kadar kaydırды. Bir ileri bir geri giderek kütük üstüne kütük taşıdı.

Benny inşaat alanının etrafında koşturdu; sıkı düşündüğünde yassı kara kuyruğu yere vuruyordu. Her kütüğü ölçtü ve yığın düzgün ve sağlam olana kadar birbiri üstüne düzgünce dizdi. "O değil," dedi Bruno'ya nazıkçe. "Bu en alta en uygun olanı. En geniş ve en sağlam olan bu." Bruno akıllı arkadaşına tamamen güveniyordu.

Sonunda iki arkadaş işlerini görmek için geri çekildi. Yeni köprü sığ derenin üzerinden uzanıyordu; düz, sağlam ve güvenli. Bruno denemek için en üstteki kütüğe hafifçe bastırdı ve kütük en ufak bir şekilde bile sallanmadı. "Sağlam duruyor!" diye sevindi. "Tam mükemmel planlamışsın, Benny." Benny parladı ve ölçü çubuğunu gururla mavi alet kemerine tıklattı.

Hayvanlar harika yeni geçidi görmek için her yerden geldi. Kirpi önce yavrularını geçirdi ve tek bir tökezleme olmadan karşıya yürüdüler. Tavşanlar sevinçle zıplayarak geçti ve sincaplar bir ileri bir geri koşturdu. "Yaşasın Bruno!" diye bağıldılar. "Yaşasın Benny!" Herkes alkışladı ve ayaklarını sağlam, güvenli kütüklere vurdu.

Bruno ile Benny birbirlerine baktılar ve gülümsediler. "Bunu birlikte yaptık," dedi Bruno. "Sen olmadan o kütükleri üst üste dizenmezdim, Benny." Benny bilgece başını salladı. "Ben de sen olmadan onları asla kaldıramazdım, Bruno. Akıllı planlarım senin güçlü patilerine ihtiyaç duyuyor." İki arkadaş derenin yanına oturup suyun çakıl taşlarının üzerinde dans edişini izlediler.

O akşam bütün orman neşeli bir piknik için derenin yanında toplandı. Herkes için meyveler, fındıklar ve tatlı yoncalar vardı. Hayvanlar sırayla sırf eğlence olsun diye yeni köprüden geçti ve küçükler kütüklerin üzerinde neşeli bir lideri izle oyunu oynadı. Kahkahalar yüksek ağaçların arasından müzik gibi yükseldi.

O günden sonra orman geçidi ormandaki en işlek yer oldu. Ne zaman bir hayvanın sığ dereden geçmesi gerekse, köprünün onları güvenle taşıyacağını biliyorlardı. Ve ne zaman biri onu kimin yaptığını sorsa, cevap hep aynıydı: "Bir ayı ve bir kunduz, takım olarak çalışarak." Bruno ile Benny birbirlerine sırtıp başlarını sallarlardı.

Bruno güçlü olmanın harika olduğunu, ama akıllı bir arkadaşla paylaşıldığında daha da güzel olduğunu öğrendi. Benny akıllı planların, onları inşa etmene yardım eden iyi kalpli biri olduğunda daha da büyüyüp parladığını öğrendi. Ve bütün orman hayvanları, dostluk ve takım çalışmasının etraflarındaki dünyayı herkes için daha güvenli, daha sıcak ve çok ama çok daha mutlu kılabileceğini öğrendi.